

же да си послужи ученикъ-тъ, кога му излѣгне изъ память-
тъ нѣкоя французска рѣчь, коѣ-то е вече прѣминалъ въ
прѣжни-ты уроцы. У прѣвода на много мѣста ся ерѣщать
изрѣченія, кои-то не ся посрѣщать съ свойство-то на Блъ-
гарскый языкъ, нъ повече-то отъ тѣхъ нарочито сѣ оставены
така, какво-то да могатъ ученици-ти по-лесно да ся сѣщать
какъ да си изричатъ мысли-ты по свойство-то на француз-
скый языкъ.

Слѣдъ тия малкы забѣлѣжванія за длѣжность почитамъ
да изявѣ своѣ-тъ благодарность Г-ну *Ј. Груеву* за усерд-
нѣ-тъ му помощь, коѣ-то ми показа въ тѣхъ мѣчнѣ за
мене работѣ; по негово поощреніе и ободреніе азъ могахъ
да ѣ свръшѣ; на негово настояваніе и грижи азъ съмъ
длѣженъ и за явленіе-то въ свѣтъ на слабый ми трудъ.

Пловдивъ 1863 Яннуарій 5.

С. Зафировъ.